

2022.09.16. Bibliaóra

Előfohász „Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyákat.” (Mt5,16) Ámen

Ének: 265:1-7: „Hagyjad az Úr Istenre, Te minden utadat...”

Előima: Kegyelmes Uram!

Rád bízom ma minden utamat. Rád hagyom mindazt, ami még előttem van. Kérlek, vedd el mindazt, ami csüggedés, fájdalom, gond és bánat az életemben. Hiszen Te ismered a hétköznapi terhet, Te tudsz mindenről, ami a környezetemben leépít testileg és lelkileg.

Megvallom Előtted mennyei Atyám, hogy sokszor én is hamarabb támaszkodom emberi eszközökre, mint teljes bizalommal egyedül Rád hagyatkozok. Megfeledkezem arról, hogy hányszor kimentettél már egy-egy nehéz helyzetből, s visszatekintve a mögöttem lévő útra látom lábnyomod, amikor Te felemeltél, hordoztál és mellettem voltál.

Bocsásd meg nekem, hogy hajlamos vagyok megfeledkezni arról, hogy Te jól tudod és jól látod, hogy mi az, ami használ nekem. Mi az, ami a közeledben tart, s nem ferdíti el szívem bálványokat faragva, önmagam erejében bízva.

Köszönöm neked Uram, hogy Krisztus keresztje ma is utat készít Feléd. Köszönöm, hogy Igédet hallgathatom, hogy megőriztél erre a napra, s kérlek jöjj Szentlelked erejével világosítsd meg az én életem elhasználódott és tőled távol lévő részeit..., hogy célunk mindenkor Jézus Krisztus hirdetése legyen, Akitől ma is tanulhatunk, Aki ma is kész megerősíteni a hitben, s olyan békességgel megajándékozni, ami minden emberi értelmet felülhalad. Istenünk, Jézus Krisztusért hallgass meg imánkat! Ámen

Ószövetségi ígérés: 1Móz32

„¹Reggel fölkelt Lábán, megcsókolta unokáit és leányait, és megáldotta őket. Azután elment Lábán, és visszatért lakóhelyére. ²Jákób is útnak indult. Ekkor találkoztak vele Isten angyalai. ³Amikor Jákób meglátta őket, ezt mondta: Isten tábora ez! És elnevezte azt a helyet Mahanajimnak.

⁴Azután követeket küldött Jákób maga előtt bátyjához, Ézsauhoz Széir földjére, Edóm mezejére, ⁵és ezt parancsolta nekik: Mondjátok meg uramnak, Ézsaunak: Ezt mondja a te szolgád, Jákób: Lábánál voltam jövevény, ott tartózkodtam mostanáig. ⁶Szereztem marhákat, szamarakat és juhokat, szolgálókat és szolgálóleányokat. Azért küldök neked üzenetet, uram, hogy elnyerjem jóindulatodat. ⁷A követek ezzel tértek vissza Jákóbbhoz: Elmentünk bátyádhoz, Ézsauhoz: jön is már eléd, de négyszáz férfi van vele! ⁸Jákóbot ekkor nagy félelem és szorongás fogta el, ezért két táborra osztotta a vele levő népet meg a juhokat, marhákat és tevéket. ⁹Mert úgy gondolta: Ha eléri Ézsau az egyik tábor, és levágja azt, legalább a másik tábor megmenekülhet. ¹⁰Jákób azután ezt mondta: Ó, atyámnak, Ábrahámnak Istene és atyámnak, Izsáknak Istene, URam, aki ezt mondtad nekem: Térj vissza hazádba, rokonságod közé, és jót teszek veled! ¹¹Méltatlan vagyok mindarra a hűségre és szeretetre, amiben szolgádat részesítetted. Hiszen csak egy vándorbottal keltem át itt a Jordánon, most pedig két táborom is van. ¹²Ments meg engem bátyámnak, Ézsaunak a kezéből, mert félek, hogy ha idejön, megöl engem és az anyákat is gyermekeikkel együtt. ¹³Hiszen te mondtad: Sok jót teszek veled, és utódaidat olyanná teszem, mint a tenger homokja, amely olyan sok, hogy nem lehet megszámolni. ¹⁴Miután ott töltötte azt az éjszakát, ajándékokat válogatott ki bátyjának, Ézsaunak mindabból, amire szert tett: ¹⁵kétszáz kecskét, húsz bakot, kétszáz juhot, húsz kost, ¹⁶harminc szoptató tevét csikóstul, negyven tehenet és tíz bikát, húsz szamárkancát és tíz számaresődört. ¹⁷Szolgáira bízott minden nyáját külön-külön, és ezt mondta szolgálóinak: Keljetek át előttem, de hagyjatok távolságot a nyájak között! ¹⁸Az elsőnek azt parancsolta: Ha találkozik veled a bátyám, Ézsau, és megkérdezi, hogy kinek a szolgálója vagy, hová mégy, kié ez a jószág előtted, ¹⁹akkor ezt mondd: Szolgádé, Jákóbé, aki ajándékkal küldi uramnak, Ézsaunak. Ő maga is itt van mögöttünk. ²⁰Ezt parancsolta a másodiknak is, a harmadiknak is, mindazoknak, akik a nyájak után mentek: Így beszéljetek Ézsauval, amikor találkoztok vele! ²¹Ezt is mondjátok: Szolgád, Jákób itt van mögöttünk. Mert ezt gondolta: Megengesztelem őt az ajándékkal, amely előttem megy, és csak azután kerülök a színe elé, talán akkor szívesen fogad. ²²Az ajándék tehát elindult előtte, ő azonban a táborban töltötte azt az éjszakát.

Jákób tusakodása

²³De fölkelt még azon az éjszakán, fogta két feleségét, két szolgálóleányát és tizenegy gyermekét, és átkelt a Jabbók-gázlónál. ²⁴Fogta és átvitte őket a patakon, majd átvitte mindenét, amije volt. ²⁵Jákób pedig ott maradt egyedül. Ekkor Valaki birokra kelt vele, egészen hajnalhasadtáig. ²⁶De látta, hogy nem bír vele, ezért megütötte a csípője forgócsontját, úgyhogy kificamodott Jákób csípőjének forgócsontja, miközben vele birkózott.

²⁷Akkor ezt mondta Jákóbnak: Bocsáss el, mert hajnalodik! Ő azt felelte: Nem

bocsátlak el, amíg meg nem áldasz. ²⁸Ekkor megkérdezte tőle: Mi a neved? Ő így felelt: Jákób. ²⁹Erre azt mondta: Nem Jákób lesz ezután a neved, hanem Izráel, mert küzdöttél Istennel és emberekkel, és győztél. ³⁰Jákób azt kérte: Mondd meg nekem a nevedet! De ő így válaszolt: Miért kérted a nevemet? És megáldotta őt. ³¹Jákób Penúélnak nevezte el azt a helyet, és ezt mondta: Bár láttam Istent színről színre, mégis életben maradtam. ³²Már sütött a nap, amikor átkelt Penúélnál, és sántított csípőjére. ³³Ezért nem eszik meg Izráel fiai mindmáig a csípő forgócsontján levő inat, mert ütés érte Jákób csípőjének forgócsontján az inat.”

Szeretett Testvérim az Úr Jézus Krisztusban!

1-3.v.

Lábán és Jákób kibékülése után vagyunk. Most már Jákóbnak nem kell félnie, hogy Lábán ellene megy, de még mindig van elintéznivalója, hiszen a Ézsau még mindig ott van ellenségként, akitől megszerezte az apai áldást. 20 év telt ez azóta.... 20 év alatt egy gyerek felnő, és szomorú azt látni, hogy testvéri kapcsolatban 20 éven keresztül semmilyen változás sem történt.

Ebben a helyzetben jelennek meg az angyalok, akik megláttatják vele Isten hatalmát. Ez a találkozás eszébe juttatta korábbi álmát és elnevezi azt a helyet Mahanaimnak. „¹⁷Félelem fogta el, és így szólt: Milyen félelmetes ez a hely! Nem más ez, mint Isten háza és a menny kapuja.” 1Móz28,17

A cél Isten védelmező szeretetének kifejezése, amikor Isten angyalait látja.

4-6.v.

A követekkel küldött üzenetben Jákób testvérét urának nevezi önmagát pedig szolgájának. Ezzel, hogy követeket küld Ézsauhoz kezdeményezi egy kapcsolat létrejöttét.

Ézsau szándéka azonban ismeretlen volt. Jákóbban pedig továbbra is ott volt a félelem. A tábor elővigyázatosságból két részre osztotta. S készen állt a menekülésre.

A régi lelkiismeretfurdalás még mindig ott van benne. Nem mert találkozni a testvérével.

Míg normális esetben a legnagyobb örömet váltja ki az emberből az, hogy testvérét láthatja, beszélhet vele, közös élményeket idézhetnek fel, addig van, aki fél a testvéri találkozástól.

10-13.v.

Ezután Istenéhez fordul. Emlékeztetve eddigi ígéreteire. 1Móz31,3: „³Akkor ezt mondta az ÚR Jákóbnak: Térj vissza atyáid földjére, a rokonaidhoz, én veled leszek!”

1Móz28, 13-15: „¹³Odafönt pedig az ÚR állt, és ezt mondta: Én vagyok az ÚR, atyádnak, Ábrahámnak Istene, és Izsáknak Istene! Ezt a földet, amelyen fekszel, neked adom és a te utódaidnak. ¹⁴Annyi utódod lesz, mint a föld pora, terjeszkedni fogsz nyugatra és keletre, északra és délre, és általad nyer áldást, meg utódod által a föld minden nemzetsége. ¹⁵Mert én veled vagyok, megőrizlek téged, akárhova mégy, és visszahozlak erre a földre. Bizony, nem hagylak el, amíg nem teljesítem, amit megígértem neked.”

Kéri Istenét, hogy maradjon vele ebben a helyzetben is.

14-22.v.

Jákób ajándékában ott van a jóvátétel is, hiszen ha Ézsaué lett volna az atyai áldás, akkor az övé lenne minden. Célja Ézsau haragjának az elfordítása, haragjának a lecsendesítése. Jákóbnak megvannak a saját tervei, annak ellenére, hogy korábban Istenhez fordult. De most akkor az ajándék segít vagy Isten? Sajnos nem tud egyedül Istenre támaszkodni.

Ha saját terveinkre koncentrálnak élünk, akkor még mindig nem vagyunk készek meglátni Isten tervét az életünkben. Az Istenhez fordulás, az áldás kérése soha nem keverhető össze azzal, hogy saját terveimnek készítek elő egy utat, amihez jól jönne egy kis erő felülről is.

A mi hitünk képes Istenre bízni a cselekvést? Az Úrral nem lehet újat kezdeni, amíg nem rendezzük el a múltat.

23-25.v.

Jákób mindenkit elrendez maga körül és ő egyedül marad. Készül az Ézsauval való találkozásra.

Nem tudjuk, hogy ki az a Valaki, aki tusakodott Jákóbbal. Isten vagy Isten egyik angyala? A 31. versben Istennek van nevezve. De látta ez a Valaki, hogy nem bír vele és megütötte a Jákób csípőjének forgócsontját. Amihez később egy étkezési tilalom van rendelve. 33.v. Erről az étkezési tilalomról egyedül itt olvasunk az Ószövetségben.

28. Jákób addig nem akarta elbocsátani azt, aki tusakodott vele, míg meg nem áldja. A támadó az áldással emberfeletti erőt ad át Jákóbnak. Az áldás előtt új nevet kap Jákób-a csaló.

Izráel-„Isten uralkodik”, „Istennel viaskodó”. S ez a név később az emberi nevek között a legnagyobb, a választott nép is ezzel van jelölve Izráel fiai: „Így szól az ÚR: Izráel az én elsőszülött fiam.”(2Móz4, 22). Egy nép, amelyet Isten áldása és kegyelme őriz.

A 29. vers győztesnek jelenti ki Jákóbot, de sántítva hagyja el a küzdőteret, hogy fel ne fuvalkodjék.

2Kor12,7: „Ezért tehát, hogy el ne bizakodjam, tövis adatott a testembe: a Sátán angyala, hogy gyötörjön, hogy el ne bizakodjam.”

„Jákób Penúélnak nevezte el azt a helyet, és ezt mondta: Bár láttam Istent színről színre, mégis életben maradtam.”

Penuel-Isten arca, Jákób nem láthatta Istent, mert akkor meg kellett volna halnia.

2Móz33,20: „²⁰Arcomat azonban nem láthatod – mondta –, mert nem láthat engem ember úgy, hogy életben maradjon.”

Az egész küzdelemben Jákób egy új ember lesz. A testvérével való kibékülés előtt Istenével kellett megbékülnie. Ha a külső emberi síkon folytatott harcaink mögé tekintünk, akkor láthatjuk, hogy elsősorban Istennel van harcunk. Csak benne és általa lehetünk új teremttessé. Aki Jézus által már nem velünk tusakodik, hanem értünk.

Hogy mi ne 10,20,30 éves események fogságában éljünk, a meg nem bocsátásban elsorvadva, hanem gyógyult állapotban legyünk az eszközei. Ámen

Újszövetségi ígérés:2Kor4,1-6.

„¹Ezért tehát, mivel Isten irgalmából ilyen szolgálatban állunk, nem csüggedünk el, ²hanem elvetjük a szégyenletes titkos bűnöket; nem járunk ravaszságban, nem is hamisítjuk meg Isten igéjét, hanem az igazság nyílt hirdetésével ajánljuk magunkat minden ember lelkiismeretének Isten előtt. ³Ha pedig nem elég világos a mi evangéliumunk, csak azok számára nem világos, akik elvesznek. ⁴Ezeknek a gondolkozását e világ istene megvakította, mert hitetlenek, és így nem látják meg az Isten képmásának, Krisztusnak dicsőségéről szóló evangélium világosságát. ⁵Mert nem önmagunkat hirdetjük, hanem Krisztus Jézust, az Urat, önmagunkat pedig mint szolgálókat Jézusért. ⁶Isten ugyanis, aki ezt mondta: „Sötétségből világosság ragyogjon fel”, ő gyújtott világosságot szívünkben, hogy felragyogjon előttünk Isten dicsőségének ismerete Krisztus arcán.”

Szeretett Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Korintusból nyugtalanító hírek érkeztek. Ezek közül egyik a hamis próféták jelenléte, a másik pedig Pál szolgálatának megkérdőjelezése. Pál szolgálatát a 3. fejezetben már sokféleképpen jellemezte. Ezek között ott van az új szövetség szolgálata, valamint a Lélek, az igazság, a megbékélés, az őszinteség, a bizalom, a nyíltság, szabadság szolgálata.

A szolgálat mindig a másik felé történik. Az, hogy szolgálhatok egyedül Isten kegyelmének és irgalmának köszönhetem, aki nem csüggedésre hívott el bennünket, hanem arra, hogy emeljük fel a fejünket, mintha Krisztus keresztje végén lenne egy irányt mutató jel, és tekintsünk mindenekelőtt arra az Úrra, aki elválasztotta a világosságot a sötétségtől. Arra az Úrra, aki tökéletesen megteremtette ezt a világot. Arra az Úrra, aki ezért a világért és benne értem adta az Ő egyszülött Fiát, hogy ne a sötétségben járjunk.

Mert aki kegyelemből ott él Isten Igéjének a világosságában az kész elvetni a szégyenletes titkos bűnöket, azt nem a ravaszsága vezeti a lépéseiben, s nem hamisítja meg a tiszta Igét, hanem nem fél és nem csügged az igazság kimondásában miközben tudja, hogy Isten színe előtt zajlik az élete.

Pál levesz magáról és személyéről mindent, és szinte konkrétan kimondja, hogy a megmaradásnak egyetlen módja van, mégpedig az evangélium-maga az Úr Jézus

Krisztus tette. Ha ennek ellenére még némelyeknek mindig rejtett marad az evangélium–annak nem az apostol az oka, hanem az, hogy ezek más hatalom alatt állnak, a „világ istene” elvakítja őket, melynek következtében ezek „elveszendők”. A gondolkozást vakítja meg a világ istene, s ahogyan örök sötétségben él egy testi vak, s nem látja a körülötte lévő gyönyörű világot, úgy egy lelki vakság telepedik rá a hitetlenre, s nem látja Isten képmását. Pedig nem kellene ennek így történnie, hiszen Krisztus dicsősége sugárzik. A világosságnak a forrása ma is él, ma is képes kivezetni a sötét utcákból, a sötét gondolkodásból, a sötét életből, ami szinte örvényszerűen képes beszippantani mindazokat, akik elvesznek.

Mert a sötétségben az ember nem látja, hogy mi van körülötte. Kik vannak mellette, sőt még magát sem látja helyesen, de ha ebbe a térbe bekerül a világosság, akkor az változást eredményez. Egyedül Krisztus gyűjthet világosságot a szívünkbe, hogy felismerjük azt az evangéliumot, amiről Pál itt a korintusiaknak ír, s azt az evangéliumot Krisztus ereje által, ami mindenkor központi üzenete minden bibliaórának és istentiszteletnek. Mert Krisztus dicsőségét látni a legnagyobb kegyelem. Amikor a tanítványok ebben részesültek, az mondták, hogy olyan jó itt nekünk, hadd építsünk sátrat. Isten dicsőségét látni azt is jelentheti, hogy olyan kapcsolatba kerülni az Úrral, amelyben örökre meg akarunk maradni. Mert jó itt lenni, vele lenni, róla olvasni, a gondolatainkat-életünket Rá fókuszálni, s a közelében szolgálni. Szolgálni Jézusért, miközben ne a saját személyem lesz naggyá, és magam valakinek gondolom miközben senki vagyok, és abban a tévhitben élek, hogy csak én tudom mi a helyes és hogyan kell helyesen hinni. Szabadítson meg bennünket a mindenható Isten attól, hogy saját személyünk kerüljön nagyító alá, és magunkról akarjunk beszélni azoknak, akiket Krisztus világosságába akarunk vonzani. Mert ezt a „műveletet” nem mi csináljuk, nem a mi dicsőségünk, hanem egyedül az Úré.

Isten ma a szívünket célozza meg. Legyen világosság! S higgyük el, hogy a fájdalmon, a veszteségeken, de az örömeiken keresztül is megtalálja a réseket a sötét szívünkön, hogy beragyogja hatalma egész bensőnkét. S így elkezdődhet az újjá teremtés.

2Kor5,17 „¹⁷Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.”Ámen

Utóima: Irgalmas Urunk!

Szolgálatainkat hozzuk ma Eléd, hogy Te újítsd és erősítsd mindazokat, akik irgalmat nyertek, s nem engednek a csüggedésnek, hanem ma is készek Igéből erőt meríteni, és Neked szolgálni.

Segíts abban Urunk, hogy meg tudjuk előtted vallani bűneinket..., hogy a titkos bűnök ne vegyék el békességünket, hogy ne hordozzunk 10, 20, 30 éves terheket..., hogy ne engedjük a gonosznak, hogy előhossa bűneinket, felhasználva ellenünk mindazt, amit a múltban megéltünk.

Köszönet Urunk azért a békességért, amivel Te akkor ajándékoztál meg, amikor készek voltunk lerakni Előtted életünk bűnös részét. Köszönjük, hogy megélhettük a részedről a megbocsátást, az elfogadást, a felfoghatatlan szeretetet Krisztusban. Kérünk, taníts bennünket úgy élni, hogy mindezeket a gyümölcsöket a mi életünk is meghozza, s ne üres szavak legyenek a mi hitvallásaink, hanem a testvér, a barát, a házastárs, szülő és gyermek irányába hadd tudjuk elengedni a tartozást, hadd tudjunk mi is megbocsátani, kegyelemből élni, s ne zárjuk le magunk előtt azt az utat, ami az életre visz.

Így könyörgünk ma a sötétségben járókért. Te gyűjts világosságot a szívekben, Te gyűjts világosságot családjainkban, gyülekezeteinkben, egyházunkban, országunkban.

Könyörgünk a betegekért, akik nem látják az utat maguk előtt. Könyörgünk a mindenbe belefáradt és elcsüggedt testvérekért, akiknek már hozzád kiáltani sincs erejük. Könyörgünk gyülekezetünk gyászolóiért, emlékezőiért. Urunk Te vigasztalj ott, ahol vigasztalásra van szükség. Jézusért kérünk, hallgasd meg imánkat. Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Áldás: „Akkor ezt mondta Isten: Legyen világosság! És lett világosság.”(1Móz1,3)
Ámen

Ének: 301:1-8: „Új világosság jelenék...”